

Ruža

Mladi, novi, učitelj šetaše sa starijim, iskusnijim učiteljem jednoga dana po dvorištu. Osjećajući nesigurnost uslijed neizvjesnosti vlastite budućnosti, upita starijega učitelja za savjet.

Stariji učitelj priđe grmu ruže, ubra jednu ružu i dade je mladome učitelju rekavši mu da pokuša rastvoriti njene latice i tako vidjeti šta se krije u unutrašnjosti ali pazeći pritome da ni jednu laticu ne otrgne.

Mladi učitelj gledaše u ružu i starijega učitelja s izvjesnom dozom nepovjerenja – kakve to veze ima sa željom da se sazna Allahova Volja u pogledu njegovoga daljenjega službovanja.

No, uslijed izuzetno velikoga poštovanja prema starijemu kolegi, mladi učitelj pokuša rastvoriti ružu pazeći pritome da ne istrgne niti jednu laticu. No, to bijaše nemoguće. Jedino bi to mogao izvesti trganjem latica.

Vidjevši nemoć mlađega kolega, stariji učitelj ispjeva mu slijedeću pjesmu:

Ta to je samo obična ruža
latica što se po Allahovoj odredbi svije;
ali uzalud, rastvorit ih ne mogu
malo su mi ove moje ruke dvije.

Tajna rastvaranja nježne ruže
poznata mi nije, to ne dvojim;
svemogući Allah rastvara je nježno
ali odmah uquine u rukama mojim.

Ako ne mogu rastvoriti ružu
cvijet koji svemogući Allah stvori;
otkud onda mome biću mudrost
ovaj život koji živim, njega da rastvori?

Zato se na Allaha oslanjam sretan,
svakoga dana i svakoga trena;
Uputu od Njega uvijek ja tražim
svakim korakom što ga čini ta moja sjena.

Put koji preda mnom leži,
njegova tajna plod je Alahova dara –
na Njega se oslanjam da će otvoriti trenutke
kao što nježno svaku ružu rastvara.

* * *

Poslanik, alejhisselam, često je učio ovu dovu:

“Utječem se Allahu od znanja koje ne donosi nikakvu mudrost, od srca punoga neljubaznosti, od prohtjeva koji donose nemir, i od molbe koja se ne uslišava.”